

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев2 344/2015
16.09.2015. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Предрага Трифуновића, председника већа, Звездане Лутовац и Јелене Боровац, чланова већа, у парници из радног односа тужиље С.Х. из С., чији је пуномоћник Д.Ив., адвокат из В.Х., против туженог АД З. из С., чији је пуномоћник В.М., адвокат из С., ради поништаја решења о отказу уговора о раду, одлучујући о ревизији туженог изјављеној против пресуде Апелационог суда у Нишу Гж1 бр.3022/14 од 09.10.2014. године, у седници од 16.09.2015. године, донео је

РЕШЕЊЕ

УСВАЈА СЕ ревизија туженог, **УКИДАЈУ СЕ** пресуда Апелационог суда у Нишу Гж1 број 3022/14 од 09.10.2014. године у ставу првом изреке и делимична пресуда Основног суда у Сурдулици П1 бр.108/2014 од 20.05.2014. године и предмет враћа првостепеном суду на поновно суђење.

Образложење

Делимичном пресудом Основног суда у Сурдулици П1 бр.108/2014 од 20.05.2014. године, усвојен је тужбени захтев тужиље и поништено је решење туженог број 362 од 26.04.2012. године којим јој је отказан уговор о раду као незаконито и наложено је туженом да је врати на радно место пословође продавнице текстила број .. у улици ... у С., а да ће о трошковима поступка бити одлучено посебним решењем. Пресудом Апелационог суда у Нишу Гж1 бр.3022/14 од 09.10.2014. године, ставом првим изреке, потврђена је наведена делимична првостепена пресуда у ставу првом изреке, у делу којим је поништено решење туженог о отказу уговора о раду и наложено му да тужиљу врати на рад, па је жалба туженог у том делу одбијена као неоснована. Ставом другим изреке, иста пресуда је преиначена у преосталом делу става првог изреке, којим је туженом наложено да тужиљу распореди на радно место пословође продавнице текстила број... у ул. ... у С., тако што је у овом делу тужбени захтев тужиље одбијен као неоснован.

Против наведене правноснажне пресуде донете у другом степену и то против одлуке садржане у ставу првом изреке, тужени је благовремено изјавио ревизију, због погрешне примене материјалног права.

Испитујући правилност побијане пресуде у смислу члана 408. ЗПП („Сл. гласник РС“, број 72/11 и 55/14) Врховни касациони суд је нашао да је ревизија

основана због погрешне примене материјалног права, услед чега је чињенично стање остало непотпуно и погрешно утврђено. Доношењем побијане пресуде није учињена битна повреда одредаба парничног поступка на коју ревизијски суд пази по службеној дужности из члана 374. став 2. тачка 2. ЗПП.

Према чињеничном стању утврђеном у спроведном поступку, тужила је била у радном односу код туженог и обављала је послове рачунопологача у продавници текстила број... у С., по уговору о раду од 27.05.2011. године који је измењен анексом од 26.04.2012. године. Побижаним решењем о отказу уговора о раду број 362 од 26.04.2012. године, тужили је отказан уговор о раду због учињених повреда радних обавеза на основу члана 179. став 1. тачка 2. Закона о раду, члана 68. Правилника о раду и члана 21. тачке 7, 30. и 31. Уговора о раду (неизвршење или неблаговремено, несавесно и немарно извршење радних обавеза, неиздавање рачуна за купљену робу, продаја робе купцима по ценама које нису у складу са утврђеним ценовником послодавца). Приликом редовног обиласка малопродајног објекта број... у С. у коме је тужила радила као рачунопологач, координатор малопродаје је 01.02.2012. године констатовала закашњење тужиле од 30 минута у доласку на посао. Сутрадан, 02.02.2012. године, трочлана комисија туженог коју је формирао директор, извршила је контролу пословања ове продавнице и утврдила бројне неправилности које је констатовала у записнику, а поред осталог неусклађеност цена робе са утврђеним ценовником послодавца. Због учињених повреда радне обавезе тужени је упозорио тужилу на постојање разлога за отказ 12.03.2012. године, позивајући се на повреде радних обавеза из члана 21. тачке 7. Уговора о раду. Затим је дана 10.03.2012. године приликом редовног обиласка малопродајних објеката, у наведеној продавници констатован вишак од 1.466,00 динара и један чек на 5.000,00 динара, односно вишак од укупно 6.466,00 динара, због чега је тужила упозорена 26.03.2012. године на учињену повреду радне обавезе из члана 21. тачке 7. и 31. Уговора о раду. Након ванредног пописа истог објекта обављеног у периоду од 10.03. до 26.03.2012. године, комисија је констатовала мањак од 84.314,99 динара, па је тужили са тог разлога упућено још једно упозорење о постојању отказног разлога од 12.04.2012. године, због повреда из члана 21. тачке 7. и 30. Уговора о раду. На сва три упозорења од 12.03., 26.03. и 12.04.2012. године, тужила се писмено изјаснила. Тужени јој је потом побијаним решењем од 26.04.2012. године отказао уговор о раду на основу члана 179. став 1. тачка 2. Закона о раду а у вези члана 68. Правилника о раду и члана 21. тачке 7, 30. и 31. Уговора о раду, у којем је навео да је тужила својим неправилним и несавесним радом као рачунопологач у наведеној продавници направила финансијски мањак и вишак, али побијано решење не садржи конкретни опис места и времена свих учињених повреда радних обавеза.

Полазећи од тога да тужени у побијаном решењу наводи чињенично стање које је утврдила пописна комисија али не утврђује радње које образују чињенични основ радње по месту, времену и начину извршења повреда радне обавезе, нижестепени судови су закључили да је са тог материјално-правног разлога побијано решење донето као незаконито па је усвојен тужбени захтев за поништај решења о отказу уговора о раду и реинтеграцију.

Изложено правно становиште нижестепених судова се не може прихватити у ситуацији када сва наведена писмена упозорења туженог о

постојању отказних разлога од 12.03., 26.03. и 12.04.2012. године (које је доставио тужили и на која се она изјаснила) садрже време, место и назнаку конкретне повреде одредбе уговора о раду. Ова писмена упозорења о постојању разлога за отказ која садрже све оно што треба да садрже на основу члана 180. ст.1. и 2. Закона о раду, а која се достављају у поступку отказа уговора о раду, пре отказа на основу члана 179. став 1. тачке 1. до 6. Закона о раду, са решењем о отказу представљају јединствену целину.

Међутим, за сада се не може оценити правилност побијаног решења о отказу са аспекта постојања отказних разлога јер нижестепене пресуде не садрже разлоге о томе како је дошло до настанка мањка и вишка у наведеној продавници, односно да ли је тужила као рачунопологач у наведеној продавници ...у С. била одговорна за тај настанак и да ли је она била једино одговорно лице – рачунопологач, у релевантно време њиховог настанка.

Када поуздано утврди ове релевантне чињенице, како је дошло до настанка наведеног вишка и мањка у продавници, да ли је тужила била одговорна за то и за пропусте и неправилности записнички констатоване 02.02.2012. године, првостепени суд ће поново одлучити о основаности тужбеног захтева.

Из изложених разлога Врховни касациони суд је на основу члана 416. став 2. ЗПП, одлучио као у изреци овог решења.

**Председник већа-судија
Предраг Трифуновић,с.р.**